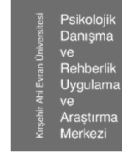

T. C.
Cumhurbaşkanlığı
Bağımlılıkla Mücadele Seferberliği
Kampanyası

BAĞIMLILIKLA MÜCADELE

Bağımlılık; bir maddenin ruhsal, fiziksel ya da sosyal sorunlara yol açmasına rağmen, alımına devam edilmesi, bırakma isteğine karşılık bırakılmaması ve maddeyi alma isteğinin durdurulamamasıdır. Çok uzun yıllar bağımlılık sorununun bir ahlak sorunu olduğu, iradesizlik sonucu ortaya çıktığı hatta kişilik zafiyetinin bir sonucu olduğu düşünüle gelmiştir. Madde bağımlıları zayıf karakterli ve kötü insanlar oldukları, ahlaklı yaşam sürdürmekte ve davranışlarını kontrol etmekte isteksiz oldukları düşünüldüğü için sürekli dışlanmışlardır. Oysa sinirbilim ve davranışsal bilimdeki gelişmeler, madde kötüye kullanımı ve bağımlılığı konusundaki bu anlayışın doğru olmadığını kanıtlayan sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bugün gelinen noktada bağımlılıkların, iyileşme ve nükslerle seyreden kronik bir beyin hastalığı olduğu kabul edilmektedir. Günümüzde bağımlılıklara; şeker hastalığı, kalp hastalıkları, astım, şizofreni ve demans gibi ilaç tedavileri ve koruyucu önlemler ile durdurulabilen ancak tamamen iyileşmeyen hastalıklar grubunda yer verilmektedir.

Herkes bağımlı olabilir. Bağımlılık sürecine etki eden çok sayıda faktör vardır. Kişinin genetik yapısı, cinsiyeti, var olan ruhsal hastalıkları, dürtüsellik ve yenilik arama gibi kişilik özellikleri, yaşadığı çevre, kaotik ev ortamı, ailede ebeveynlerin madde kullanımı olması, uygun ebeveyn denetiminin eksikliği, çocukluk çağında olumsuz yaşantılar, arkadaşların etkisi, maddeyi erken yaşta kullanmaya başlamak ve maddenin kendisine bağlı özellikler bağımlılığın gelişimini etkiler. Bir kereden bir şey olmaz diyerek, uyuşturucu madde alımının kontrol edilebileceği, başkaları bağımlı olsa da kişide var olan kendisinin bağımlı olmayacağı düşüncesi, bireylerdeki kendi iradeleri ile bu durumu kontrol altında tutabilecekleri gibi inanışlar bağımlılık riskini artırır.

Uyuşturucu madde kullanan kişiler tedavi olabilir. Özellikle tedavi ilkelerini yerine getiren kişilerde uyuşturucu maddeyi bırakma oranı oldukça yüksektir. Tedavi sadece uyuşturucu maddenin bırakılması değil, kişinin sosyal yaşamına geri dönmesini ve yaşamını sağlıklı biçimde sürdürebilmesini de içerir. Bu durum uyuşturucu madde olmadan yaşam tarzının yeniden inşa edilmesi ile mümkün olmaktadır. Kişinin tedavi olma konusunda motivasyonu ve tedaviye uyumu çok önemlidir. Kullanıcılar arasında var olan “bu hastalığın bir tedavisi olmadığı” düşüncesi yanlış bir kanıdır. İsteklilik ve kararlılık tedaviyi mümkün kılmaktadır.

Oğuzhan KARAYOL

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Neşet Ertay Güzeli Sanatlar Fakültesi

Müzik Bölümü 2. Sınıf öğrencisi